

DOROTA MASŁOWSKA

Urodziła się 3 lipca 1983 roku w Wejherowie. W wieku dziewiętnastu lat, zamiast uczyć się do matury, napisała swoją pierwszą książkę pt. „Wojna polsko-ruska pod flagą biało-czerwoną”. Jej talent dostrzegł Paweł Dunin-Wąsowicz (krytyk literacki i dziennikarz) i we wrześniu 2002 roku wydał „Wojnę...” w wydawnictwie Lampa i Iskra Boża. Książka została okrzyknięta pierwszą „polską powieścią dresiarzką”. Jak dotąd powieść ta ukazała się we Francji, Włoszech, Niemczech, Czechach, Holandii i na Węgrzech. Po maturze Masłowska rozpoczęła studia na Uniwersytecie w Gdańsku, jednak po pół roku przeniosła się do Warszawy, gdzie obecnie studiuje kulturoznawstwo na Uniwersytecie Warszawskim. W 2003 roku została nominowana do nagrody NIKE. W tym samym roku odebrała paszport „Polityki” w kategorii literatura. W 2005 roku wydała kolejną powieść - „Paw królowej”

I chociaż przeczytaliśmy „Pawia...”, w kilka godzin, ten krótki czas potrafił nas nieco odmienić. Nie tylko pośmialiśmy się z białeńskiej parady powieściowych karzełków ludzkich. Nie tylko wzdrygnęliśmy się od stężenia agresywnego chamstwa, jakie emanuje od bohaterów. Pozostało coś jeszcze. Kilka prostych, lecz nieuniknionych pytań. Dlaczego ludzie, którzy dzielą życie, dom, pracę i marzenia, potrafią aż tak się - z wzajemnością - nie kochać? Tak siebie wzajemnie zdręczać, okradać? Tak po zwierzęcemu przepychać się przy chudym korycie? I czy my sami, realni, przejrząwszy się w krzywym zwierciadle powieści-wiersza Masłowskiej, będziemy dziś potrafili spokojnie zasnąć?

Piotr Siemion
„Ozon” nr 4 2005

ŚRODOWA
SCENA
STUDYJNA

Dyrektor: Jacek Strama
Przewodniczący Rady Artystycznej:
Jerzy Fedorowicz

Osiedle Teatralne 34, 31-948 Kraków
tel.: 012 68 02 100
fax: 012 68 02 155
teatr@ludowy.pl
www.ludowy.pl

se a pod a us e

Rynek Główny 1, tel.: 012 421 50 16
kasa czynna:
wtorek - sobota, godz. 15.00 - 19.00
niedziela i święta 2 godz. przed spektaklem

PRZYJACIELE TEATRU

PATRONI MEDIALNI

DZIENNIK POLSKI

KARNET
INFORMATOR KULTURALNY

ŚRODOWA
SCENA
STUDYJNA

se a pod a us e . . Rynek Główny 1

PAW KRÓLOWEJ

wg powieści Doroty Masłowskiej

PAW KRÓLOWEJ

wg powieści Doroty Masłowskiej

adaptacja i reżyseria

Krzysztof Jaworski rocznik '70

Absolwent Akademii Muzycznej we Wrocławiu i Wydziału Reżyserii Dramatu PWST w Krakowie. Zadebiutował spektaklem „Disco Pigs” Endy Walsha w ramach projektu Grzegorza Jarzyny „Teren Warszawa” (2004). Dotychczas reżyserował też w Starym Teatrze (spektakl „Gang Bang” w ramach Intermedialnego Forum Teatru baz@rt) oraz w Teatrze Jeleniogórskim („Kantata na cztery skrzydła”).

scenografia

Adam Graczyk rocznik '80

Absolwent krakowskiej PWST, aktor i scenograf. Ma na swoim koncie scenografie do dwóch przedstawień Krzysztofa Jaworskiego: „Sztuka mięsa” oraz „Kantata na cztery skrzydła”.

muzyka

Marcin Rupociński rocznik '71

Absolwent Akademii Muzycznej we Wrocławiu, kompozytor. Komponował muzykę do wszystkich przedstawień Krzysztofa Jaworskiego.

Temat "Pawia..." w uproszczeniu to hipokryzja popkultury.

Ja mam takie poczucie, że popkultura to cały świat równoległy do prawdziwego, gdzie wszystko jest spłaszczone i skompresowane do rozmiaru papierka, gdzie w gazecie z programem telewizyjnym można przeczytać streszczenie filmu „Hamlet”. Ponieważ ja przeżyłam na własnej skórze takie streszczenie mnie samej, widziałam się w gazecie obok Jennifer Lopez, więc proszę mi nie mówić, że to nie jest duże przeżycie. Musiałam sobie to jakoś wytłumaczyć, a nie mam, niestety, innych po temu środków niż pisanie. Jakbym umiała wycinać z bristolu, to wycięłabym to sobie z bristolu.

Co to jest w ogóle za historia - mała pipka, która dotychczas widziała z okna dwa drzewa i pięć prętów symbolizujących plac zabaw, nagle jedzie do wielkiego miasta Warszawy, królowej polskich miast, i dzieją się rzeczy przedziwne. Mecenas i prezes całują ją w rękę. I jak ona się czuje?

Jak królowa?

Jakby weszła do środka telewizora: o Boże, co się dzieje? To chyba nie ja jestem mną. Na początku

występują:

Patrycja Pitz, Małgorzata Mosznał, dziewczyna

Patrycja Durska aktorka Teatru Ludowego

Stanisław Retro, Psychiatra

Dominik Nowak rocznik '81

Absolwent krakowskiej PWST. Współtwórca dwóch niezależnych grup teatralnych: avant'Teatru oraz kolektywu nowak/wysocka/zadara, z którymi odniósł sukces na festiwalu Kontrapunkt '04 w Szczecinie oraz na festiwalu Spotkania Tczew - Europa '04. Występuje w spektaklach przygotowanych przy Starym Teatrze.

oszołomienie, potem już tylko melancholia. Zobaczyłam jasno, że Dorota Masłowska to rodzaj osoby namalowanej na dykcie do rzucania strzałkami. Ja tu mam jakieś swoje życie, najczęściej silnie nieromantyczne - grzebię w śmietniku, gotuję kartofle na maszynce, jeżdżę na rowerze składanym bez przerutek - a równoległe ze mną funkcjonuje jakaś pani o podobnym, a wręcz takim samym nazwisku i jest tworem równie osobowym jak drużyna piłkarska. Z jednej strony wołają: "Kurwa żółto-czerwona", a z drugiej: "Wcale nie! Wcale nie!".

Kiedy zauważyłaś, że stajesz się trybem w showbiznesie?

Dopiero jak wyizolowałam się z tych bankietów i pocałunków w rękę, wyrzuciłam stary telefon, na który dzwoniło do mnie, żebym skomentowała wybór nowego prezesa TVP i dlaczego nie chcę, to dopiero dostrzegłam rozmiar ciężącego na mnie przekleństwa.

W "Pawiu..." piszesz o mediach, jak dzwonią do Ciebie: "Co na pytania im o internet i terroryzm odpowiesz, a co, jeśli do ciebie przyszyby w goście anioły, a twoi sąsiedzi do twojego domu by nagle wpadli i chcieli z nimi odbyć stosunek seksualny?" albo: "Czy zdobyłeś wszystkie kody,

295 premiera Teatru Ludowego - 15 marca 2006

Anna Przesik, Sandra, Ewa

Magdalena Nieć aktorka Teatru Ludowego

Szymon Rybaczko, Mak, Mariusz

Piotr Sieklucki rocznik '80

Absolwent krakowskiej PWST. Współpracuje z Grupą Rafała Kmity, Starym Teatrem, Fundacją Starego Teatru oraz Teatrem im. S. Żeromskiego w Kielcach. Jest laureatem kilku nagród, m.in. nagrody dziennikarzy za indywidualność aktorską 2005 oraz za rolę Ojca Laurentego w „Romeo i Julii” na Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi.

czy wygrałeś już swoje kupony, czy byłeś wewnątrz Dody Elektrody?"

No bo stałam się częścią popkultury równoległą do tych różnych piosenek na baterie. One śpiewają w radiu: "Kocham cię, kocham, wracają ptaki z gór", i nie wiadomo, czy adresatem nie jest ich ulubiony kosmetyk, a ja, jak piszę, to wypruwam sobie flaki. Płacę, wariuję, strasznie przeżywam, wrywam sobie włosy z głowy. To bardzo ciekawa sytuacja liryczna, bo jestem jednocześnie i na zewnątrz, i wewnątrz tego gówna: słucham piosenek w radiu i nie mogę uwierzyć, że da się słowa poskładać w kombinacje tak perfekcyjnie beztreściowe. A jednocześnie jestem takim samym elementem tej kupy jak Klaudiusz Sevkovic. To nie jest komfortowe. Media to kloaka, w którą wszystko wchodzi, ale nic nie wychodzi z powrotem, rodzaj maszynki do mięsa z zasyssem. I nawet jak teraz mówię, to wiem, że przed tym wywiadem jest pięć stron o kremach do rąk i pięknych sukienkach, a za wywiadem listy od czytelniczek: "dziś wiem, że dobro jest dobre, a zło jest złe".

„Wysokie obcasy” 19 maja 2005

z Dorotą Masłowską rozmawiał Wojciech Staszewski